

A Költő.

K. 513/1312

Láson én, hog a költő" eg
Egi szellem és ide;
E hivány song porvilágba,
A balsors ravarsale.

Láson én, hog a költő" eg
Egi szellem és oda;
Lelle oly nagyon arás vág,
A magasta felvise.

Láson én, hog a költő" eg
Egi szellem. és ada tudom:
Válsoro' kedélyü lelle
A mag eggel, hog valón.

Mert ar égis néha, néha;
Olyan szép szórán vágog:
Mint a költő" lelle, hogha
Lé' kedvében mosolyog.

2.

Es mine néha fellegethöl,
 a' nag'ég is el borúl:
 Szinte a költőnek lelke,
 El borúla bánassól.

S' néha sersentő villámok
 Hargaják a nagy eget;
 Minn a fájdalom, s a kínok
 A költői lég sűrűs.

Végre megered a zápor,
 S hull az égből a földre;
 Minn bujában, s fájdalomában,
 A költőnek könnyűje;

Es' nevel a csendes zápor;
 Eres, szép virágokas;
 Minn a költő buja, s könnye.
 Bús serelemi dalorás. —

x — x

2.

Vige ördög a gardaságos. -

3.

Vige ördög a gardaságos,
Börömöi benn ug sem talatok:

Et mülasom, et eg fillérig;
Eg legalátb gondom küsebbreik.

Are's nem búsulok, hogélek?

A' mig Dobognak magat sívok;

Ellett fel köpöntöm seép harémoz,

Ló' áldomást are's is kapok. -

Ha le rongallak ruháim;

Nélve fednek be' barátim.

Ellett a magat sívok; hiába

Ármos parja, a seéles világbá:

+ - - +

3.

4.

Nemresem feleszi kedvem.

Virágos völgekbe sies a vir.

Virágos völz, a kedvöt keblem is;

Belém arás foly, a bor oly magon;

Uy srörnyü möden most arásvistrom.

Isrom ifom, hejmers ar életem,

Soha sem volt nekemilyjő kedvem.

Tudjátok e, mi horta ert nekem?

Te horta ő. te drága nemresem.

Te horta ő. te drága nemresem;

Te életem, te kellem, s mindemem.

Trülikén, örülök Dr. magon;

Fog is ne? hisz siesén irva látom.

Magláng besükkel kebelebenem,

Fog el örülheserlen e nemresem.

Kert a magar bérar, srövenáll

Vepély, s bajellen minn a völzfaszál

4.

S-ki dõnzeni hiäbarnem leken;
 Meris erös göke, a hondreveser:
 Iha bär hi dõnsetnek is volaha;
 Ista göker, ugra hi haysana. -

A Szeretem.

Mivag te szeretem?
 Aron elmélkedem;
 Csak eg boldondalom:
 Ha jól megfontalom.

Eg ávdetes ugan,
 Vagon er alomban;
 Mindön felebredünk;
 A nagy nevesterünk. -

6.

Kömyü Kitaláltás.

"Kölsö" vagot; de hog milyen?

Ute mostan én nem kérdem;

Csak annyit mondom, hog nagyon,
 Eragon sokat gondoltodom.

I mily nagy isten csodája az,

Hog nem vagot? arén kopasz?

I hajfűsseim sem öfűlnek,

Ute sok gondoltodásba meq.

Éven mindig csodálkorsam;

De most emé Kitaláltam;

U mivel feleségem minsen,

Arén nem öf, s kopasz fejem.

f — x — x

A szegénység elli lakodalmas.

Ó szegénység, ó szegénység

Édes leányod ar éhség.

És leányod vőlegénye,

A remegező hűbesség.

Hej jön is a vőlegény már

Süvöltő murráska jóval:

Hallom én; arar hog érem,

Paprika színű orrommal.

Es nekem szegény usasnak,

Kedvem ellenére mostan:

Pésszesülnöm, és mulatnom

Kella rovd lakodalomban.

Trüvesen kint az éhség,

A derék megnyafony ^{egye} ~~elg~~

Jóval, a fehér kalásossal.

Hogha kell, egem betöle!

8.

Ja hideg, a vőgény ut,
A szeleket murrakátoar:
I olly keservesen, hogy még a
könyeim is kicsordulnak.

Silly kesergő állapostan;
Még is tánurolak erősen,
Tánurolak, kénytelen ségtől;
Hog ki ne fogjon a telkem.

8.